

Még egy kötelező tétel! Areni of Vayots Dzor, 1998

A harmadik bor úgy csap le rám, mint a szerelem. Elsőként csak az tűnik fel, hogy ennek a címkéje modernebb, uralkodik rajta a pincészetben mindenhol jelenlévő lógó. A pohárban forgatva siklik, mint a selyem. Színének intenzív mélysége hatalmas rubinéra emlékeztet. Az illata csábítóbb, mint bármilyen agyonreklámozott parfümé. És az íz! Tökéletes arányok és harmónia. Minden egyes alkotóelem összeért, hogy valami teljesen újat hozzon ki magából. Elegáns, nem túlzó, de kalandra csábító darab. Eszem ágában sincs kiönteni, pedig néhány pillanattal korábban már csak munkából ízleltem bármit is. Ezután ismét fehérborral kínálnak. Ez a fordított kóstolási sorrend, úgy tűnik, errefelé normális. Mskhali, fehér száraz bor. Érdekes módon ez a tétel emlékeztet leginkább a magyar borokra. Ugyanakkor a helyi talajiz itt érzékelhető leginkább, ami nagyon izgalmas. Én azért inkább visszatérek az előző borhoz. Felmegyünk az irodába még beszélgetni egy kicsit. 100-120 ezer palack boruk készül évente, aminek 35 százalékát ők is Moszkvába exportálják. Vendéglátónk szerint, bár eleinte nehéz volt teret nyerni termékeiknek, de most más stabil a helyük. Pláne miután az általam is favorizált borral halomra nyerték az aranyérmeket helyben és Oroszországban. Megemlíti, hogy 5 napja tért vissza olaszországi tanulmányútról. Leginkább az fogta meg ennek során, hogy a borászok összefogva, együttműködve dolgoznak, fejlesztenek. Itt az Areni faluban 5 éve negyvenen létrehozták a borászok regionális egyesületét, amire amerikai forrásból volt lehetőség.

Esszencia: Ha későre jár, akkor is térjünk be! Itt is vár mindenkire felfedeznivaló.

Utóhang

Balzsamos az est, a kocsiban ringatózva száguldunk 120 kilométert vissza Jerevánba. Kinézve tudom, hogy a bal oldalon ott az Ararát, ami valahogy megnyugtató érzéssel tölt el. A nap eseményei pörögnek a fejemben, ide-oda csapongva. Segítöm felé fordulok, és elmondom neki, hogy hihetetlen szerencsésnek érzem magam, hogy itt lehetek. A fejlesztési lehetőségekről, a magyarországi helyzetről, megoldásokról beszélünk. Hatalmas potenciált látok itt. A szőlő halhatatlan, több száz évig teremhet egy tőke. Még ha le is vágod a tetejét, akkor is hoz új, oldalsó hajtásokat. A szőlő maga az örökkévalóság. Bár az éves borfogyasztás Örményországban 1 liter fejenként, de a sok ezer évvel ezelőtt elültetett tőkék gyökerei a mai napig behálózzák a helyiek szívét. Hiszen még a telefoncsatorna fedelét is szőlővel díszítik. "Mondhatjuk, hogy ez az ország mindig kevesebb, mint korábban volt. Hogy úgy zsugorodik, mint a száradó bőr. Hiszen Örményország kezdete az Édenkert volt." (Vardan Jaloyan, író)

Vége

Pénzügyi beszámoló 2006

Erdélyi Örmény Gyökerek Kulturális Egyesület - Kettős könyvvitelt vezető egyéb szervezet egyszerűsített beszámolójának eredmény kimutatása

Adatok e Ft-ban

Sorsz.	Tétel megnevezése	Tárgyév Alaptevé.	Tárgyév Váll.tevé.	Tárgyév összesen
I.	Értékesítés nettó árbevétele			0
II.	Aktivált saját teljesítmények értéke			0
III.	Egyéb bevételek	4983		4983
	ebből: -támogatások	407		407
	ebből: -alapítói			0
	ebből: -központi költségvetési	1250		1250
	ebből: - helyi önkormányzati	2660		2660
	ebből: -SZJA 1 %	636		636
	ebből: egyéb	30		30
IV.	Pénzügyi műveletek bevételei	1		1
V.	Rendkívüli műveletek bevételei			0

	ebből: -támogatások		0
	ebből: -alapítói		0
	ebből: -helyi önkormányzati		0
	ebből SZJA 1 %		0
	ebből: -egyéb,		0
VI.	Tagdíjak	189	189
A.	Összes bevétel	5173	5173
VII.	Anyajellegű ráfordítások	3077	3077
	ebből: anyagköltségek	382	382
	ebből: igénybevett szolgáltatások	2639	2639
	ebből: egyéb szolgáltatások	56	56
VIII.	Személyi jellegű ráfordítások	460	460
	ebből személyi juttatás:	0	0
	ebből: szja köteles reprezentáció	52	52
	ebből: utazási ktsg. térítés	408	408
IX.	Értékcsökkenési leírás	224	224
X.	Egyéb ráfordítások	75	75
XI.	Pénzügyi műveletek ráfordításai	0	0
XII.	Rendkívüli ráfordítások	0	0
B.	Összes ráfordítás	3836	3836
C.	Adózás előtti eredmény	1337	1337
I.	Adófizetési kötelezettség	0	0
D.	Jóváhagyott osztalék	0	0
E.	Tárgyévi eredmény	1337	1337

Budapest 2007. 02. 26

P.H.

dr. Issekutz Sarolta elnök

Jancsik Pál

Sorok az unokámnak Szélllovak hátán

Ahogy így hanyatán fekszel a kocsidban, mélykék szemeddel a páráskék őszi eget látod, most éppen ennek a kórisfának az ágai között, amely alatt megállottunk, s amelynek levelei a tájat ölelő szélben úsznak-libegnek a földre. Ha háromhónapos életkorod nem volna túl zsenge hozzá, a kóris gallyacskáin a pici rügykezdeményeket, levélsecsemőket is megláthatnád, amelyek éppen olyanok, mint te, mondhatnám úgy is: te - ők vagy, vagyis hát azok közül egy.

És látod azt a néhány, még a helyén maradt, összesodródott, megbarnult-sárgult levelet? Azok meg én vagyok, azazhogy azok közül az egyik. Sok társam már lehullott, másukat éppen most vette hátára a szél. Kapnék én is szélllovak hátára, Szent Mihály lovára, de engem még itt tart valami, valami gyönyörűség, ez a tündéri ősz, ez a simogató napsütés, amely nem egyéb, mint a te mosolyodnak meg nagyanyád mosolyának keveréke, varázslatos melegsége.

Kapaszkodom hát, Gergő, teljes erővel kapaszkodom az ingó, remegő, csapkodó ágba.

Te meg itt vagy mellettem kezdeményként, levélbébiként.

Tél jön, Gergő, kemény, szikrázó, komisz tél,

Esendő-botorul óvni, melengetni szeretnélek,

Nem az én dolgom, nem is vagyok rá képes.

Szüleid, a fa gyökerei, törzse-ágai majd vigyáznak rád.

De azért én keményen fogódkodom az ágamba.